

KÖNYÖRGÉS

IRTA: RUZSA JENŐ, WATERLOO, ONT.

A nagy mindenségnek királyi székében
Trónoló nagy Isten, Hozzád száll imánk.
Elégeld meg végre nagy-nagy szenvedésünk,
Erős kezeiddel tépd szét rab-igánk!

Add vissza hazánknak buzatermő földünk,
Ásvány-ércben gazdag hegyvidékeinket,
Add vissza a hantot, mely takarja ősiünk,
Add vissza a testvért, magyar véreinket.

Tekints le széttépett-kirabolt hazánkra,
Igazsáért, hitért küzdő gyermekidre,
Tekints ősi földünk megcsufolt csonkjára,
Kinek az igazát verték a keresztre.

Nézd a magyar gyermek gyöngye kicsi testét,
Lázrózsáktól piros, bánatos kis arcát,
Alig várja szegény a napnak lementét
Hogy kipihenhesse éhség-fáradalmát.

Álmában van minden, mit szülő nem adhat,
Tej, kenyér és hus is nagy bőségesen,
Csak az anyja tudja, hogy a teste sorvad,
Tehetetlen nézi, nincs aki segítsen!

Halgasd sápadtarcu megtört szívű anyák
Csukló zokogás közt rebegek imáját,
Göndbarázdás arcu sokezer apának
Aggódo lelkéből feltörő jaját.

Nézd a fiatalság kétségbeesését,
Munkára kész karját elernyedten hordja,
Lázás szemével kutatja jövőjét
S hogy mi lesz belőle? — Nincs aki megmondja.

Tekints az erdélyi mártír magyarságra,
Akik a hosszú rabévek után
Igaz esküt tettek a szent Bibliára,
Hogy őr állanak a magyar Golgotán.

Csöndes éjszakákon, temetőkertjükben
Halottak sóhaja veri föl a csendet,

Nincsen nyugodalmuk az elrabolt földben
S míg vissza nem adod, addig nem pihennek.

Szép hazánk testéről leszakított Bánát
Szomorú magyarságra a bilincset,
Csak egy kérdés bántja s ez zarvarja álmát,
Mikor töröd le már börtöne kilincset?

S ott a Felvidéken, szlovák a magyarral
Szórja a nagy átkot bűnös Trianonra,
Nincs nekik nyugalmuk, sem éjjel-sém nappal,
Rákóczi jelére lesnek bizakodva.

A kis magyar haza véréz szívet nézi
Rabgyermekének kínos vergődését,
Hozzád esedezik ki a gyöngét védi
Halld meg magyarjaid eső könyörgését.

Győzzön az igazság, a Te igazságod.
Mutasd meg a bűnös könyörtelen hadnak,
Hogy nem Trianonban intézik a sorsát
Ezeréves multu, érdemes magyarnak.

Legyen egyszer ünnep, ének, Aleluja,
A Tebenned bizó kis Magyarországon
Hogy elbukott végre Trianonnak átka
A feltámadt, erős magyar igazságon.

Áldás vagy átok-e a burdosház?

A kanadai és általában az amerikai magyarság közösségének egyik rákfenéjével kell most foglalkoznunk közérdekből: a lelkiismeretlenül vezetett boarding-házzal. Ez az intézmény egyik kuforrása a magyarság tengernyi bajának, az anyagi és erkölcsi kártételek egész sorának. A magyar boardingház, amelyet érző szívű, egyenes gondolkodású, becsületes család tart a kezében és amelyben az idegenbe szakadt, családjától elválasztott magyar otthon talál, ahol nem a "főburdos," hanem az eszes, korrekt gazda tartja kezében a gyepőt, az áldás lehet a kanadai magyarságra nézve. Sőt vannak burdosgazdák, akik már hónapok óta tartják el a fizetni nem képes munkásokat s önfeláldozással való lötséges nemzetmentő feladatot látnak be Kanadában.

Az a boardingház azonban, amelyben a piszok és erkölcsatlenség út nyitott, ahol a burdos csak fejésten a kapzsi

burdosgazda és felesége kezében, akinek keservesen összekuporgatott pénze sorra, kártyára meg kölcsönadásra való préda, ahol szédítik, hitegetik, sőt megfizetett ügynökök ugatják a "munkástestvért" és — igaz, hogy olcsó pénzért — apró, büzös szobákba összezúfolva, egészségnak ártalmas módon "burdol" a jobb sorsra érdemes magyar — ez a boardingház-fajta fekély a kanadai magyarság testén, amelyet közönséges akaratlanul előbb ki kellene irtani.

Egy megtörtént esetből kifolyólag ragadtunk magunkat erre az erős bírálatra. Ez az eset csak egy a sok közül.

Van ilyen sok. Megérdemelnék ezek, hogy nemcsak a megkárosítottak, hanem minden becsületlen boardingház tulajdonos küzdjön az ilyen visszaélések ellen. Egy nyugatkanadai városban történt. Nem fontos, hogy melyikben, mert bármelyikben megtörténhetett volna.

SZIVJON BUCKINGHAM CIGARETTÁT!

Caakis a legjobb dohánykeverékből töljük cigarettáinkat, melyeket állandóan frissen tart szabaddalmazott, légmentesen zárt csomagolásunk.

Ha Buckingham cigarettát szív, meg lehet róla győződve, hogy a legjobbat szívja, amelynek minőségéből nem veszünk el semmit ajándékszámlán.

A Buckingham cigarettahányban nincs egyetlen kedvéért, szemérmes por vagy piszok és éppen ezért hívják sokan a legelőzesebb és legelőzesebb cigarettának. — Miért költene pénzt alány árura? — SZIVJON BUCKINGHAM CIGARETTÁT!

20 for 25

12 for 15c

A rengeteg versengő boardingház között volt egy, amelyik jól ment. Állandóan tele volt lakóival. Az emberek kerestek és fizettek és takarékoskodtak. A burdosok jól kerestek.

De ez nekik nem volt elég. A lakók megtakarított pénzére is pályáztak. Ktől kölcsön, ktől letétbe, lassanként elszedgették a megtakarított, sokszor az otthon való családtól megvont dollárokat.

Egy szép napon azután a misszis eladta a boardingházat és a pénzüket aggódó és letétjüket visszakövetelő volt lakókat azzal utasították el, durva szit-

kozódások kíséretében, hogy "majd ha lesz pénzünk, megadjuk." Egyesek nem elégedtek meg a munkástestvér helyke elutasításával és feljelentést tettek a letétben lévő pénz elszakításáért. Mire a bíróság elkerült a közben letartóztatott burdosné, akkor már tizen is voltak, akik a pénzüket siratták.

Neveket nem írunk ki, mert ezzel a cíkkel nem az a célunk, hogy már ugys megurcolt emberek a nyilvánosság elé állítsunk. A mi célunk a segítség, az oktatás, a példamutatás. Azért írtuk ezt meg, mert azt szeretnénk, hogy mindazok, akik verejtékes munkával néhány dollárt összegyűjtöttek, azt ne veszítsék el lelkiismeretlen emberek kezén.

D. D.

MEGHALT LISZT FERENC LEÁNYA

Wagner Kozima, a németek legnagyobb zeneszerzőjének, a nagyevű Wagner Richardnak felesége és a magyarság örök büszkeségének, népdalaink legmagasabb művészi formába ültetőjének, Liszt Ferencnek leánya 92 éves korában elhunyt. Az ősz matróna már több mint egy esztendeje súlyos betegen feküdt bayreuthi magányában s valóban megváltás volt számára a halál.

Miután Liszt és Wagner a zenei világ Mekkájává fejlesztették a németországi Bayreuth városát, Wagner Kozima óriási befolyást gyakorolt a zenei ünnepegek rendezésére és halálával zárult le csupán az a kor, mely a magyar Liszt Ferencet az élen teljesen átforgatta a régi idők muzsikáját és utat engedett a modern zenei fejlődésnek.

CEMENTBŐL KÉSZÜLT VASUTI KOCSIK LESZNEK ANGLIÁBAN

Az angol Északkeleti Vaspálya Társaság cementbetonból épült teherkocsikkal folytat kísérleteket. A kocsi alváza acélból, az oldalfalak, a tetőzet és a padló acéllal erősített cementbetonból készültek. Egy kocsi súlya 20 tonna. A kísérletek oly sikerrel jártak, hogy elhatározták az új kocsi típus nagyban való gyártását.

Lik az ajtó, szinte rohanva lépnek be Mária Magdolna és társai, mely fölindulással adván át a két tanítványnak az első halálra szinte hihetetlen hírt: "Az Úr feltámadott és él." "Es köszöntek téged Péter, — égi hírnököl által!" ... Péter alig hisz füleinek kétévedve rázza fejét, miközben János, köpenyt vetve vállára futva elsiet. Csakhamar föléled azonban Péter szívében is a szeretet lángja a Mester iránt és szeretve indul János után. Futnak mindketten lélekszakadva a Mester sírházhoz, hová János előbb megérkezik de nem mer belépni, hanem tétován néz körül, csak mikor Péter is odaér, lépnek be mindketten és ámulva látják, hogy a sír tényleg üres ... az Úr feltámadott!

A RÉMHIR
A jeruzsálemi templom udvarában ott áll a főpap, hogy a reggel áldozathoz az utolsó előkészületeket megtegye. A felkelő nap bearayozza a templom párkányait és a férfi szemében, ki a szent szolgálathoz szükséges előkészülettel foglalkozik, a szóttnál világosabb fény dereng, miközben így gondolkozik: "No most már békeség és nyugalom lesz Jehova országában, miután a Názáretit ártalmatlanpá tettük. Ott nyugszik ő most a Golgota halmán, sírját nehéz kö zárja el, amely le van pecsételve s mellette pogány római katonák állanak őrt.

De csakhamar egy templom szolga lép a főpap elé és jelenti: "Rabbi, egy legionárius akar ved sürgősen beszélni!" A következő pillanathan egy római katona áll az ősz főpap

előtt, halálsápadtan, rémülettel reszketve. Szaggatottan, akadozva adja elő a főpapnak bizonyára nem kívánatos rémhírt: "Rabbi, a halott, a halott, a Názáretit nincs többé az őrizetünk-re bízott sírban a Golgotán! Visszatért a holtak országából az életbe!"

Mint villám és mennydörgés a derült égből, úgy hatnak a római katona szavai Izreal főpapjára. Mintha egy pillanat alatt megöregedett és megroskadt volna, úgy hallgat a legionárius szavaira, ki neki jelentést tesz a szörnyű eseményről, mely odakünn a Golgotán virradat előtt végbement ...

Itt aztán már nincs mit várni, időt vesztegetni, ha nem akarjuk, hogy a megfeszített Názáretit újból hatalomhoz jusson a nép fölött, s talán még nagyobbhoz, mint aminővel életében birt. Összehívom hamarjában a főpapi tanácsot, — gondolja magában, — hogy meghányjuk-vessük, mi volna a leg-sürgősebb teendő és ha másképp nem akár hazugsággal is ... elhittetjük a néppel, hogy a tanítványok az éj leple alatt, míg az örök aludtak, ellopták Mesterük holttestét. A katonákat meg lehet vesztegetni pénzzel ... a néptömeget hízogó szavakkal.

MÁRIA MAGDOLNA
A reggeli napfény ott rezeg Arimathea József kertje fölött. Egy női alak áll a kert bokral között, gondolatokba merülve: Mária Magdolna. A váratlan örömvihar, mely lelkét kora reggel eltöltötte, mikor a többi asszonyokkal a sírtól a város felé sietett, szétfoszlott, elcsendesedett. Miután a sírnál látottak

ról Péternek és Jánosnak a többi jelenlétével együtt jelentést tett, újból visszatért a kertbe egy mag. És most ott áll Jézus sírja előtt. Az üres sír mély hatással van felizgatott lelkére, miközben egy komor gondolat vesz rajta erőt: hátha megzavarták a szeretett Mester halotti nyugalmát és szent testét más-hová temették el, ahogy a törvényesen kivégzettel tenni szoktak ...

Ekkor észrevesz egy alakot a kertben, egészen közel. Talán a kertész az, — gondolja — és az üres síron csüggő szemét alig feléje fordítva mondja a vélt kertésznek: "Ugyan mondd meg nekem hová tették Uramat, hogy elvigyem!" Ekkor elhangzik egy egyetlen szó, a saját neve: "Mária!" E szónak hallatára mely lelke mélyéig hatol, Magdolna hátra néz és fölisméri ki beszél vele és egy szivetrázó ö-römkijárással: "Rabboni!" — odaborul föltámadott Urának s Mesterének lábál elé.

A VISZONTLÁTÁS
A nap elmúlt, beestéledett. A város minden házában mécsvilág ég, abban a teremben is, amelyben az Úr halála előtt utoljára találkoztak tanítványai-val, mikor az utolsó vacsorát tartotta. A tanítványok újból itt gyűltek egybe, ezuttal Úruk és Mesterük nélkül. Am az ő neve mindannyiak ajkán van. Péter és János hírnököket küldtek az egyesekhez, hogy őket összehívják és hírvé adják nekik: "Az Úr föltámadott és él!" E meglepő hírek szinte nehezen tudtak hitelt adni. Félelem és reményesség közt ingadoztak még. A zsidóktól való félelmükben a

terem ajtait gondosan zárva tartják, de amellet él bennök a remény, hogy Úruk nem sokára viszontláthatják megdicsőülten.

Egyenkint szálligóznak a tanítványok. Megjelenik János s a feszült várakozás szinte tetőfokra hág, mikor hírvé adja, hogy az Úr megjelent Mária Magdolnának. Emmauszból két más tanítvány jön azzal az örömhírral ajkukon, hogy: "Látuk az Urat és beszéltünk vele, sőt együtt mentünk vele, nem tudva, hogy kicsoda ő, amíg a kenyértörésnél föl nem ismerjük." És a két ember elmond mindent, ami az emmauszi uton történt napszálltáig.

Ekkor belép Péter. Abrázatán van valami abból a fényből, amely Mózes arcán fénytel, mikor leszállt Sinaí hegyéről, az Úr közeléből. És most az üdvözítés után Péter is hirdeti: "A Mester föltámadott halottaiból és megjelent nekem is, ki elárultam őt, és beszélt velem."

Az érzelmek árja magasabbra már alig dagadhat a tanítványok lelkében. Kérdések és feleletek, csodálkozás és örömhangozók röpködnek a teremben keresztül-kasul.

De ime ... mi fénylik ott ... mi csillamik és ragyog, mint mennyei világosság, mi bontakozik ki a fényből, ragyogásból a galileai férfiak csodálkozó szemé előtt? ... Az Úr! a jóságos Mester! — És meghajolnak a térdek, megerednek a könnyek és fonséges jelenés láttára. Áhítatos félelemmel, de egyuttal lélekemelő bizalommal gyülekeznek a Mester megdicsőült alakja köré, reszkető kezekkel nyulnak ruhájának szegélye után, melyet csókjaikkal halmoznak